

Miljø- og
Fødevarerministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 1. november 2020

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1 til L 56 forslag til lov om ændring af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) og ændring af lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v. (Implementering af VVM-direktivet og ændring af myndighedskompetencen for havbrug). Af miljøminister Lea Wermelin (S).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jacob Jensen (V).

Spørgsmål nr. 1 til L 56

”Vil ministeren redegøre for grundlaget for at foreslå flytning af VVM-myndighedskompetencen for de kystnære havbrug fra kommunerne til staten, hvorved myndighedskompetencen for alle havbrug samles i staten, herunder redegøre for konkrete eksempler på mangelfuld varetagelse fra kommunernes side med den nuværende fordeling af kompetencen? Og hvordan vil ministeriet fremover sikre at have det lokale kendskab til havbrugene, når den relevante kommune ikke længere vil være involveret i tilsyn osv.?”

Svar

Lovforslaget følger op på rapport om status og grundig gennemgang af havbrugsområdet. Rapporten indeholder en række forslag til initiativer til styrkelse af miljøtilsynet med havbrugene. Der peges i rapporten bl.a. på samling af myndighedskompetencer på miljøområdet hos én myndighed (Staten), herunder at:

”Udfordringerne ved den eksisterende myndighedsstruktur, hvor kompetencen til at meddele tilladelser og føre tilsyn er fordelt på flere myndigheder, kan være at opbygge og opretholde særlige faglige kompetencer og viden i forhold til godkendelsesbehandling og tilsyn på området. Det kan medføre uensartet praksis i sagsbehandlingen, herunder også ved tilsynet.”

Der henvises til rapportens kapitel 9 og særligt side 102.

Forslaget om at samle miljø- og tilsynskompetencen er ikke en kritik af kommunernes hidtidige opgavevaretagelse, men har til formål at sikre en miljøfaglig stærk myndighed med et indgående kendskab til sektoren, og som derfor også kan føre et bedre og mere effektivt tilsyn. Lovforslaget er dermed både til gavn for miljøet og for erhvervet.

Jeg synes også, at det skal tages seriøst, når Hedensted borgmester flere gange har udtrykt ønske om, at staten skal overtage opgaven. Hedensted Kommune er den relevante miljømyndighed for 5 ud af de 19 havbrug. For nogle kommuner er det her en stor og krævende opgave.

Og så er der tale om en meget lille sektor. Det giver ikke mening, at tilsynet med 19 havbrug er spredt ud på 8 forskellige myndigheder, der hver især skal have eksperter på området. Her kan vi bruge kræfterne bedre.

Endeligt bemærker jeg, at Miljøstyrelsen varetager miljøkompetencen på andre områder og har langvarig erfaring med at føre tilsyn med virksomheder. Jeg mener ikke, at der er grundlag for at antage, at Miljøstyrelsen ikke vil inddrage de relevante hensyn og forhold. Det er endvidere tale om en meget begrænset arbejdsopgave – svarende til ca. 0,1-0,2 årsværk og uden flytning af medarbejdere. Miljøstyrelsen er som en del af udflytningen af statslige arbejdspladser placeret uden for hovedstadsområdet. Så der sker ikke en centralisering i København. De overførte myndighedsopgaver vil fysisk blive placeret hos Miljøstyrelsens virksomhedsafdelinger i Slagelse og Aarhus.

Lea Wermelin

/

Henrik Hedeman Olsen